

เป้าหมายหลักของชีวิต

วันที่ ๒๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๔

โอราทหลวงพ่อดำชโย ณ อุโบสถ วัดพระธรรมกาย

ภาพ : หอฉัน สภาธรรมกายสากล (หลังคาจาก)

วันพุธที่ ๒๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๔

หลักการทำสมาธิกันนะลูกนะ การปฏิบัติธรรมเป็นภารกิจหลักที่ทุกคนจะต้องทำ เพราะการปฏิบัติธรรมจะทำให้เราเข้าถึงวัตถุประสงค์หลักของชีวิต นั่นคือการขจัดกิเลสอาสวะให้หมดสิ้นไป

เมื่อความโลภความโกรธความหลงไม่มีอยู่ในใจ ธาตุธรรมของเรา ก็จะสะอาดบริสุทธิ์ผ่องใส เป็นธาตุล้วน ๆ ธรรมล้วน ๆ ความสุขที่ไม่มีประมาณก็จะเกิดขึ้น เป็นความสุขที่ไม่มีอะไรเสมอเหมือน ที่พระพุทธเจ้าท่านใช้คำว่า **“บรมสุข”** คือ สุขกว่าความสุขที่เราเคยพบเจอมาตลอดชีวิต เป็นความสุขที่เรายอมรับว่า เป็นความสุขแท้จริง สุขทั้งวันทั้งคืน ทั้งหลับทั้งตื่น ทั้งนั่งนอนยืนเดิน สุขอยู่ตลอดเวลา ไม่มีความทุกข์เจือปนเลย

หมดกิเลสเมื่อไรก็หมดกรรม เมื่อหมดกรรมก็หมดวิบาก การเวียนว่ายตายเกิดก็สิ้นสุด เพราะฉะนั้นการขจัดกิเลสอาสวะให้หมดสิ้น จึงเป็นวัตถุประสงค์หลักของชีวิต

พรรษาที่ผ่านมา เราทราบได้ด้วยตัวของเราเองว่า เราได้ทำวัตถุประสงค์หลักของชีวิตได้ครบถ้วนบริบูรณ์แค่ไหน เราประกอบความเพียรกันกลั่นกล้ำแค่ไหน

เมื่อต้นพรรษาหากลูกจำได้ หลวงพ่อได้ชักชวนพวกเราทุกคนให้ตั้งใจประพฤติปฏิบัติธรรมให้เต็มที่ ใช้เวลาทุกวินาทีให้เป็นประโยชน์ต่อการประพฤติธรรม เพราะว่าฤดูในพรรษาเป็นฤดูที่เหมาะสมต่อการประพฤติปฏิบัติธรรมเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากดินฟ้าอากาศอำนวย

ถ้าหากว่าพรราชาที่ผ่านมา ใครได้ทำตามคำชักชวนของหลวงพ่อก็คงได้ประสบผลตามกำลังแห่งความเพียรของแต่ละรูป

การขจัดกิเลสอาสวะที่เป็นวัตถุประสงค์หลักของชีวิตนั้น トラบได้ที่เรายังมีเลสอาสวะอยู่ ชีวิตก็ต้องระทมทุกข์ตลอดเวลา ทั้งทุกข์ประจำและทุกข์จร เราจะหลีกเลี่ยงไม่ได้ ถ้าトラบได้เรายังขจัดสาเหตุแห่งความทุกข์ไม่ได้ เปรียบเหมือนอาการเจ็บป่วย หากเราไม่รักษาให้หายจะไปอยู่ที่ไหนก็ไม่มีความสุข เพราะฉะนั้นอย่าลืมนะที่เราบวชเข้ามา วัตถุประสงค์คือจะหาโอกาสว่างจากภารกิจในการดำรงชีวิตแบบชาวโลกนั้นมาประพฤติปฏิบัติธรรมเพื่อขจัดกิเลสอาสวะให้หมดสิ้นไป

ความอัศจรรย์ของธรรมกาย

การที่จะขจัดกิเลสอาสวะให้หมดสิ้นไปได้ นั้น เราได้ทราบกันดีอยู่แล้ว เพราะหลวงพ่อก็อธิบาย ๑ ว่า พระธรรมกายเป็นผู้รู้ ผู้เห็น ผู้ขจัดกิเลสอาสวะให้หมดสิ้นไปได้ ธรรมจักขุของธรรมกายเห็นได้รอบตัว แตกต่างจากการเห็นของมนุษย์ เทวดา พรหม อรูปพรหม เห็นได้ทั้งในอดีตปัจจุบันและในอนาคต ทั้งภายในภายนอก ทั้งซ้าย ขวา หน้า หลัง บน ล่าง เห็นได้ตลอดหมด จึงมองเห็นกิเลสอาสวะว่าอยู่ที่ตรงไหน เข้ามาบีบบังคับร้อยรัดอย่างไร แล้วก็ยังรู้ด้วยญาณ คือ รู้ได้ทั่วถึง รู้พร้อม รู้ได้ตลอดหมดทุกหนทุกแห่ง นี่ก็คือความอัศจรรย์ของธรรมกาย ซึ่งมีอยู่ในตัวของพวกเราทุกคน

พระธรรมกายภายในหรืออีกนัยหนึ่งเป็นตัวตนที่แท้จริงของเรา เรียกว่า **ตนโดยวิมุตติ** ท่านประดิษฐานอยู่ตรงกลางกาย เป็นสรณะ

เป็นที่ฟังที่ระลึก มีทุกข์ก็ฟังได้ มีสุขก็เพิ่มพูนความสุขได้ เป็นผู้รู้
ผู้เห็น ผู้ขจัดกิเลสอาสวะ เมื่อขจัดกิเลสอาสวะหมดสิ้นไปแล้ว ก็เป็นธาตุ
ล้วน ๆ เป็นธรรมล้วน ๆ เรียกว่า **วิราคะธาตุ วิราคะธรรม** ที่ปราศจาก
ความกำหนด ความยินดี ความยึดมั่นถือมั่นในสิ่งต่าง ๆ

ทำอย่างไรจึงจะเข้าถึงธรรม

การจะเข้าถึงธรรมกายได้นั้นต้องปฏิบัติธรรม ด้วยการวางใจให้ถูกทาง คือ ตรงศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ด้วยวิธีการที่ถูกต้อง ทำให้ถูกส่วน จนกระทั่งปฐมมรรคเกิดขึ้น เห็นจุดเบื้องต้นที่จะเข้าถึงธรรมกาย พอถูกทาง ถูกต้อง ถูกส่วน ไม่ช้าก็จะถึงที่หมาย คือ เข้าถึงธรรมกายได้

จะหยุดได้ จะเข้าถึงได้ ต้องปลดปล่อยวางอารมณ์ภายนอก ให้มองเห็นแจ่มแจ้งด้วยสติปัญญาของเราว่า สิ่งทั้งหลายทั้งปวง ไม่ว่าจะเป็นคน สัตว์ สิ่งของ หรืออารมณ์ต่าง ๆ ที่เราพบปะเจอเจอนั้น ล้วนเป็นสิ่งไม่เที่ยง เป็นทุกข์ เป็นอนัตตา ไม่ใช่ของจริง ไม่ใช่สาระแก่นสาร พิจารณาให้เห็นอย่างนี้บ่อย ๆ นึกคิดบ่อย ๆ ให้มีโยนิโสมนสิการและปัญญา

เมื่อเราปลดปล่อยวางได้ ใจก็จะเริ่มกลับเข้าสู่ภายใน แล้วก็ตั้งมั่นอยู่ที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ทำไปบ่อย ๆ ใจก็จะคุ้นเคยกับศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ไม่ช้าก็จะถูกส่วนเอง พอถูกส่วนปฐมมรรคก็เกิดขึ้น ไม่ช้าก็เห็นกายในกาย พอเห็นกายในกาย ไม่ช้าใจจะเล่นเข้าไปถึงสรณะ ถึงพระธรรมกาย ถึงพุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ สังฆรัตนะในที่สุด

ความรู้ที่เกิดจากธรรมกาย

เมื่อเข้าถึงธรรมกาย ธรรมจักขุเกิดขึ้น ญาณทัสสนะเกิดขึ้น มองเห็นตลอดหมด กิเลสที่เข้าไปบังคับในแต่ละกาย ตั้งแต่กายมนุษย์หยาบ กายทิพย์ กายรูปพรหม กายอรูปพรหม กายธรรมโคตรภู กายธรรมพระโสดาบัน กายธรรมพระสกิทาคามี กายธรรมพระอนาคามี เห็น

ตลอดหมดว่า กิเลสมันเข้าไปบังคับร้อยรัดอยู่ที่ตรงกลาง ให้ธาตุธรรมของเรานั้นเจือปนไปด้วยความโลภ ความโกรธ ความหลง เหมือนเอากายแต่ละกาย เอาธาตุธรรมทั้งหมดของเรา เอาจิตใจเห็นจำคิดรู้ไปแช่อ้อมอยู่ในความโลภ แช่อ้อมอยู่ในความโกรธ แช่อ้อมอยู่ในความหลง หมักต้องจนกระทั่งมีรสมีชาติของความโลภ ความโกรธ ความหลง

พออายตนะทั้งภายนอกและภายในกระทบกัน เมื่อ**ความโลภ**เข้าไปบังคับร้อยรัดใจเราก็กเกิดอาการ คือ มีความหิว มีความพร่อง มีความปรารถนาทะยานอยากไม่มีที่สิ้นสุด จนกระทั่งหมดเวลาของชีวิต ไม่มีโอกาสประพฤติปฏิบัติธรรมให้เข้าถึงธรรมกาย

หรือเมื่อมี**ความโกรธ**เข้าไปบังคับบัญชาอยู่ภายใน ก็ทำให้ใจร้อนรน กระวนกระวาย อยากจะทำลายให้พินาศหมดสิ้นไป

ความหลง เมื่อเข้าไปบังคับจะทำให้หลงผิด เห็นผิดเป็นถูก เห็นถูกเป็นผิด ทำให้หลงใหลในคนสัตว์สิ่งของในสรรพสัตว์สรรพสิ่งทั้งหลาย ทำให้หลงลืมเป้าหมายชีวิต ในที่สุดก็หลงทางตกไปสู่อบาย

พอกิเลสบังคับ ก็สร้างกรรมทางกาย ทางวาจา ทางใจ และผลที่ทาก็ตกตะกอนอยู่ภายในเป็นวิบากส่งผลต่อไป ทำให้มีทุกข์ทั้งในปัจจุบันและในอบายภูมิ ตลอดจนกระทั่งทุกข์ในสังสารวัฏ เกิดการเวียนว่ายตายเกิดกันไม่มีที่สิ้นสุด

แต่เมื่อใดที่เราเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับธรรมกาย เป็นเนื้อเป็นหนัง เป็นอันเดียวกัน เป็นธรรมกายจริง ๆ ไม่ใช่เป็นพระนั่น พระนี่ เณรนั่น เณรนี่ หรือ นายนั่น นายนี้ คราวนี้การขจัดกิเลสอาสวะก็จะเกิดขึ้น ขจัดด้วยอริยมรรคซึ่งอยู่ในกลางของธรรมกาย กายธรรมก็สะอาด

บริสุทธิยิ่งขึ้น จนเข้าถึงกายธรรมอรหัตต์เป็นพระอรหันต์ เข้าถึงเป้าหมายของชีวิต

อยู่ด้วยกันต้องเตือนกัน

เมื่อสักครู่นี้ เราได้พิจารณาว่า เราจะตักเตือนกันโดยธรรม เมื่อเห็นข้อบกพร่องทางกาย ทางวาจา จะโดยได้เห็น ได้ยิน หรือสงสัย ก็ดี ให้ช่วยกันทำหน้าที่กัลยาณมิตรแนะนำตักเตือนกัน เมื่อพิจารณาแล้วก็ขอให้ยึดคำปวารณานี้ให้เป็นถ้อยคำศักดิ์สิทธิ์ ที่จะช่วยประคับประคองนาชีวิตของเราให้ถึงฝั่งของธรรมกายให้ได้

เมื่อใดที่มีการหักท้วงแนะนำตักเตือน ก็อย่าได้ขัดเคืองใจ ให้มีสติปัญญา ให้อำนาจใจที่เข้าไปนั้นเพื่อประโยชน์สุขของตัวเรา และผลสะท้อนก็ถึงแก่หมู่คณะ คิดอย่างนี้ได้แล้วความขุ่นมัวก็จะมีในใจเรา ใจเราจะได้ผ่อนคลาย ใจผ่อนคลายเป็นใจที่ใกล้ต่อการเข้าถึงพระธรรมกาย ขอให้ทำตามคำแนะนำที่หลวงพ่อบรรณานันท์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่ทุกรูป

ในที่สุดนี้ หลวงพ่อขออานุภาพแห่งบารมีธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า บารมีธรรมของพระปัจเจกพุทธเจ้าและพระอรหันตเจ้าทั้งหลาย ตลอดจนกระทั่งบารมีธรรมของหลวงปู่ดิลกปากน้ำ ภาชีเจริญ พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) ผู้ค้นพบวิชชาธรรมกาย จงมาประมวลรวมเข้าด้วยกันเป็นตบะ เป็นเดชะ เป็นพลปัจจัย ส่งผลดลบันดาลอภิบาลปกป้องคุ้มครองรักษา ให้การประพาสพิภพจรีย์ เพื่อการทำพระนิพพานให้แจ้ง เพื่อการขจัดกิเลสอาสวะของลูก ๆ ทั้งหลาย จงเป็นผลสำเร็จ จงเป็นผลสำเร็จ จงเป็นผลสำเร็จ ด้วยอานุภาพแห่งลัจฉาจาณีจึงทุกประการเทอญ ๐

